

Oppetus.

Urra kuisse selle sanna, kellel tigge meel ning libbe keel on, fest sesuggune peab ühtegid hoolt sinno, waid selle párrast, mis so káes on. Qui temma on ennast tåis sónud ning laftund, siis temma pühkib emma suud ning lähhåb naermisse omma feed.

Hunt ning Kurg.

Hunt kes wargusse pedale olli kainud, olli ühte talle wåggå nobbedaste ártaneels nud, ning fest olli üks kont temma kürkusse finni hattand, mis läbbi ta piddi lätatama. Temma joosis kaksipiddi ning rootas suurt mafso, sellis, kes tedda piddi crwifama. Se pedale tulli nüüd kurg ja kaksis temmale abbiks tulla. Hunt teggl ömma sun lousa lahti, ning kurg piisiks emma pitka vinna senna sisse, ja kisfus jõda konti wålja. Nüüd küssis kurg oma

ma hindu. Hunt kostis naermissega: Eks se ep olle mafso kül, et sa vood ennast sehega suurestelda, et so pea on Hunti kürkus olnud, ning et sa sedda terve oled jálle wålja temband? mis mafso tahhad sa süs veel saada?

Oppetus.

Koer on sõbber senni kui pead silitad. Sevårrast, kui sa ühhel innamessel, kes lahke pallega rågib ning Purjaste emmas suddames mötleb, head teed, siis árra mötle mitte ennam árratassumisse pedale, waid tånnu jummalat et sa terve nahhaga peased ennast temmasti lahti.

Kaks Hiirid.

Hiir mis ühhes moissas ellas, tahtis wåljalale minna, ning riende jures, kes pöölde olli, roveraks olla. Qui temma nüüd senna tulli, siis terretasid nemimad teine teist, ning se pöölo hiir pallus sedda moisa